

AKSIOMA

Zavod za sodobne umetnosti
Ljubljana

Neubergerjeva ul. 25
SI - 1000 Ljubljana

aksioma@aksioma.org
www.aksioma.org

Ljubljana, 11. avgust 2014

MEDIJSKO OBVESTILO

Aksioma – Zavod za sodobne umetnosti, Ljubljana, v sodelovanju z Galerijo Škuc, Ljubljana, in LINK Center for the Arts of the Information Age, Brescia, predstavlja:

VEČNI SEPTEMBER (ETERNAL SEPTEMBER)

Vzpon ljubiteljske kulture

Skupinska razstava s spremljevalnim programom

www.aksioma.org/eternal.september

Kustosinja: Valentina Tanni

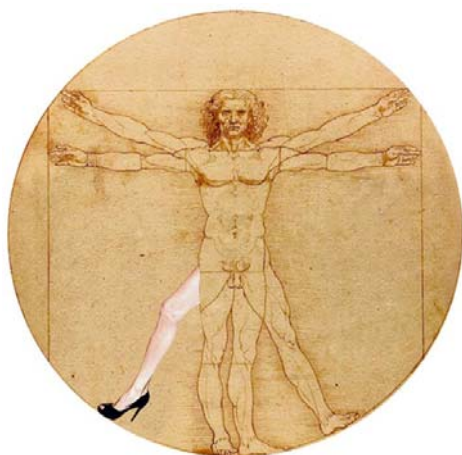
Galerija Škuc / www.galerija.skuc-drustvo.si

Stari trg 21, Ljubljana

2. – 26. september 2014

Odpiralni čas: TO-NE od 12. do 20. ure

Odprtje razstave in vodeni ogled s kustosinjo: torek, 2. september 2014, ob 20. uri

Fotografije za brezplačno objavo so na voljo na naslovu:

<http://www.aksioma.org/press/eternal.september.zip>

AKSIOMA

Zavod za sodobne umetnosti
Ljubljana

Večni september je skupinska razstava, ki si prizadeva raziskati odnos med profesionalnim umetniškim ustvarjanjem in vzponom amaterskih oziroma ljubiteljskih kulturnih gibanj s pomočjo spleta, kar je zgodovinski dogodek, ki je sprožil ogromen in fascinanten kulturni premik na vseh področjih kulture, zlasti v vizualni kulturi. Razstava vključuje dela petnajstih avtorjev in avtorskih skupin (profesionalcev in ljubiteljev) ter vrsto posebnih projektov in stranskih dogodkov, ki se bodo odvijali tako na spletu kakor tudi izven njega.

Sodelujoči: [Anonymous \(The Game Pro\)](#), [Tymek Borowski & Pawel Sysiak](#), [Mauro Ceolin](#), [Paolo Cirio](#), [Paul Destieu](#), [Electroboutique](#), [Matthias Fritsch](#), [Colin Guillemet](#), [David Horvitz](#), [Maskull Lasserre](#), [Aled Lewis](#), [Dennis Logan \(Spatula007\)](#), [Valeria Mancinelli & Roberto Fassone](#), [Mark McEvoy](#), [Casey Pugh et al.](#), [Steve Roggenbuck](#), [kolektiv Smetnjak](#), [Helmut Smits](#), [Phil Thompson](#), [Wendy Vainity \(madcatlady\)](#)

Spremljevalni program:

- **Projekcija filma, Casey Pugh et al.: *Star Wars Uncut***, 20. – 29. avgust 2014 (prizorišče: Projektni prostor Aksioma, Komenskega 18, Ljubljana)
- **Ulični projekt, Paolo Cirio: *Street Ghosts***, 30. – 31. avgust 2014
- **Projekcija in predstavitev avtorja, Matthias Fritsch: *The Story of Technoviking***, 2. september 2014, ob 18. uri (prizorišče: Projektni prostor Aksioma)
- **Spletni projekt, Valeria Mancinelli, Roberto Fassone: *The Importance of Being Context***, 2. – 26. september 2014 (www.linkcabinet.eu)
- **Spletni projekt, Več avtorjev (uredila Valentina Tanni): *The Great Wall of Memes*** (<http://eternal-september.tumblr.com>)
- **Predavanje, kolektiv Smetnjak: *Sprožili smo mem, ki je v jok spravil ves svet***, 9. september 2014, ob 18. uri (prizorišče: Galerija Škuc)
- **Vodeni ogled z Vladimirjem Vidmarjem**, 17. september 2014, ob 18. uri (prizorišče: Galerija Škuc)

»Nič ni boljšega od manjše katastrofe, da se stvari uredijo.«
Blow-Up (1966)

»Večni september« je slengovski izraz, ki ga je leta 1994 skoval David Fischer v komentarju, ki ga je poslal uporabniškemu omrežju alt.folkore.computers (»September 1993 si bomo v spletni zgodovini zapomnili kot september, ki se ni nikoli končal.«) Izjava se nanaša na september 1993, torej na leto, ko so veliki ponudniki začeli ponujati dostop vsem svojim strankam. Pred tem so omrežno populacijo v veliki meri sestavljali člani univerze; ta skupina se je vsako leto septembra s prihodom novih študentov, ki so dobili dostop do interneta, nekoliko povečala. Vsakokrat ko so se omrežju pridružili novinci, se je skupnost morala spopasti z njihovo »spletno nepismenostjo« in splošnim pomanjkanjem spletne etikete; njihovo vedenje se jim je zdelo zoprno in morda celo nevarno za kakovost vsebine in razprav.

Po letu 1993 je pritok novih uporabnikov postal stalnica in »večni september« se z eksponentno naraščajočo hitrostjo dogaja še danes. Dostop do interneta, ki je sedaj globalen, nenehno raste kljub dobro znanim problemom tako imenovanega digitalnega razkoraka (*digital divide*). Pojav, ki se je iz

AKSIOMA

Zavod za sodobne umetnosti
Ljubljana

plime prelevil v neustavljivi cunami, je povzročil ogromen kulturni premik.

Temo »dostopa« je treba zastaviti v zelo širokem smislu: kot možnost dostopa do informacij, pa tudi kot možnost uporabe produkcijskih sredstev in distribucijskih kanalov. Sleherni sistem, ki so ga že uporabili za upravljanje in nadzor kulturne produkcije, sedaj doživlja globoko krizo, ki povzroča tudi neogibni propad vseh s tem povezanih poslovnih modelov.

Končna posledica tega scenarija je tudi njegova najradikalnejša posledica: dvom v »profesionalizem«, ki ga mnogi opazovalci napovedujejo že od sedemdesetih let naprej. Gene Youngblood, na primer, je o tem pisal v Siggraphovem katalogu leta 1982: »Orodje je »zrelo« v kolikor ga je enostavno uporabljati, je dostopno vsakomur, nudi visoko kakovost za nizko ceno in zanj ni značilna posamezna, temveč pluralistična praksa, s čimer zadovoljuje mnogo vrednot. Profesionalizem je arhaični model, ki izginja v somraku industrijske dobe.«

Razstava *Večni september* si prizadeva osvetliti še eno temeljno potezo porajajočega se kulturnega scenarija: hitrost, ki zaznamuje produkcijo in distribucijo ustvarjalnih vsebin. To divje in neustavljivo kroženje idej in digitalnih artefaktov je mnogo kritikov in novinarjev napeljalo na to, da za njegovo opisovanje uporabljajo besede, izposojene iz žargona biologov: viralne vsebine, miselni virusi, kužni mediji. Nekateri navajajo celo kontroveržno znanstveno teorijo, ki se je izoblikovala v sedemdesetih letih v kontekstu razcveta genskih raziskav: tako imenovano memetiko. Ta teorija predvideva obstoj »memov«, enot človeškega kulturnega prenosa, ki so analogni genom, in trdi, da se reprodukcija odvija tudi v kulturi. V hitrem in tekočem okolju, kakršen je internet, v katerem je sleherni vsebino – podobe, zvoke, besedila – mogoče urejati v resničnem času in vrniti v komunikacijski obtok, se *metamorfna* narava slehernega kulturnega proizvoda krepi eksponentno.

V dobi, kakršna je naša, v kateri je produkcija podob tako razvita in prefinjena, da jo je zlahka mogoče razumeti kot znanstveno zadevo, se zdi, da amaterski »videz in vtis« mnogih sodobnih kulturnih proizvodov delujeta tudi kot dokaz avtentičnosti, strastnosti in navdušenja. Ta odnos nas spominja na to, kar se je zgodilo v zgodnjem dvajsetem stoletju, ko so preprostost in spontanost arhaičnih in eksotičnih artefaktov razumeli kot protistrup za izčrpanost zahodne kulture, ki so jo imeli za dekadentno in izumetničeno. Dandanes pa novi »primitivizem« sovpada z »ljubiteljstvom«.

Razstava združuje profesionalne in »neprofesionalne« umetnike ter primerja podobe, estetike in jezike. Pravzaprav se številni sodobni umetniki aktivno in neustrašno soočajo z novim scenarijem, v katerem so meje med profesionalnim umetniškim ustvarjanjem in ljubiteljskimi izdelki čedalje bolj zamegljene in prepletene. Projekt si prizadeva tudi pokazati, kako je nekatere estetske in slogovne strategije, ki jih običajno povezujemo z najnaprednejšo sodobno umetnostjo, privzela popularna kultura, ki se poraja in dogaja na spletu.

Naša opredelitev umetnosti se spet radikalno spreminja in pomeni izziv tako za umetnike kakor tudi za gledalce, kategoriji, ki sta čedalje manj stabilni in čedalje bolj prepleteni. *Večni september* je poskus priznati revolucijo, ki izpodjeda sodobno vizualno kulturo, to barvito in neurejeno katastrofo, zaradi katere hitro izginjajo vsi mejniki v naši umetnostni krajini. Toda razstava ne ponuja nikakršne nove gotovosti. Namesto tega nas vabi, da se v to stanje poženemo skupaj in začnemo ugotavljati, kako stojijo stvari.

PREDSTAVLJENA UMETNIŠKA DELA

Skupinska razstava obsega širok spekter umetniških del; izbor zajema skoraj vse umetnostne medije: slikarstvo, fotografijo, videoumetnost, programsko umetnost, instalacije, performanse in spletne

AKSIOMA

Zavod za sodobne umetnosti
Ljubljana

projekte. **Phil Thompson** (Velika Britanija, 1988) se ukvarja s kompleksno problematiko avtorskih pravic v seriji oljnih slik, ki so jih izdelali anonimni kitajski delavci. Te podobe so kopije zamegljenih umetniških del (prikritih iz razlogov, povezanih z avtorskimi pravicami), ki jih lahko najdemo, če pobrsamo po virtualnih dvoranh mednarodnih muzejev s pomočjo Googleovega umetnostnega projekta (Google Art Project). Humorističen komentar o intelektualni lastnini je navzoč tudi v delu **Aleda Lewisa** (Velika Britanija, 1982), v ilustraciji, ki s pomočjo mema »Not Sure If« (»Nisem prepričan, če«) bistroumno komentira naravo prisvajanja in avtorskih pravic v dobi interneta.

Instalacija **Paula Destieuja** (Francija, 1982) *My Favourite Landscape* (*Moja najljubša krajina*) je prilagoditev znane slike za namizje v okolju Windows XP, ene najbolj popularnih podob naše dobe, ki je tu predstavljena v klasični konfiguraciji programskega hrošča, ki je nastala po naključju zaradi računalniške napake. Druga pomembna razstavljena instalacija je delo **Maura Ceolina** (Italija, 1963). Njegov projekt *Memezoology* (*Memozoologija*) se osredotoča na nenavadno, nalezljivo in zelo razširjeno zgodovino memov v fascinantnem poskusu ustvariti taksonomijo kolektivne domišljije iz sodobnih ljudskih podob. Memi so tudi tema anonimnega dela *Nyan Cat 10 Hours Reaction Video* (*Deseturni posnetek odzivov na mačko Nyan*), norega performansa, ki ga je izvedel uporabnik interneta, znan po imenoma **TheGamePro**, ki se je posnel med deseturnim neprekinjenim gledanjem slavnega mem-videa mačke Nyan.

Nekje med razširjenim performansom in delom spletne umetnosti se nahaja projekt **Davida Horvitz** (ZDA, 1982) *Public Access* (*Javni Dostop*); umetnikov vdor v Wikipedijo je zelo poetična raziskava problematike kroženja podob na spletu. V podobnem duhu, čeprav v drugačni obliki, delo **Marka McEvoya** (Velika Britanija, 1973) analizira naravo izdelovanja podob in avtorstva v današnji dobi; to je še potekajoča vizualna raziskava, ki kot temeljni raziskovalni sredstvi uporablja prisvajanje in remiksiranje. Remiksiranje je seveda vplivna praksa, ki jo opazimo v številnih razstavljenih umetniških delih, tako na osrednji razstavi kakor tudi v stranskih projektih in projekcijah. *Artomat*, programsko umetniško delo tandema **Electroboutique** (Rusija; leta 2005 sta ga ustanovila Alexei Shulgin, 1963, in Aristarkh Chernyshev, 1968), raziskuje to problematiko s pomočjo sistema avtomatizirane produkcije umetnosti, ki uporablja algoritme, ki so sposobni proizvajati podobe. »Gledalec postane uporabnik-umetnik, ki ustvarja umetniška dela, ki ustrezajo njegovemu oziroma njenemu okusu.«

Drug sijajen primer prihaja s področja ljubiteljskega videa. *Cat Slap Joy Division*, ki ga je ustvaril uporabnik YouTube **Dennis Logan** (**Spatula007**), kontrastira nenavadne najdene posnetke nekega moškega, ki na likalni deski klofuta svoje mačke, s pesmijo *Atmosphere* skupine Joy Division; rezultat je nenavadno očarljiv kratek film. Tudi **Wendy Vainity** (znana tudi kot matcatlady) je izjemno ustvarjalna uporabnica YouTube. Tridimenzionalna animacija, ki jo je izdelala ta zelo produktivna avstralska samoukinja, je groteskna in vznemirljiva, hkrati pa jo prežema tudi očiten smisel za humor. Zvezda YouTube je tudi **Steve Roggenbuck** (ZDA, 1987), pesnik, blogger in igralec. Njegovo raziskovanje se osredotoča na ustvarjanje nove vrste poezije, ki temelji na jeziku, slogih in estetiki interneta, pri čemer starodavno literarno umetnost povezuje z družbenim potencialom spletnih skupnosti.

Zelo pomemben del razstave so tudi kiparska dela. Izbrali smo skupino del, ki s svojo mogočno navzočnostjo dokazujejo, da je materialnost še vedno zelo pomembna, in to tudi v svetu, za katerega se zdi, da v njem zmagujejo nematerialni artefakti. *Around the World* (*Okoli sveta*) je delo francoskega umetnika **Colina Guillemeta** (Francija, 1979), ki je kiparsko delo v tradicionalnem smislu in hkrati prepričljiva in poetična vizualna izjava o raznolikosti, iznajdljivosti, konstrukciji jaza in nekonvencionalnem vedenju v internetni dobi. Delo **Maskulla Lasserra** (Kanada, 1978) *Incarnate* (*Utelešeno*) je kip človeške lobanje, ročno izdelan iz starih računalniških priročnikov; to je še ena mogočna vizualna alegorija, pristna sodobna *vanitas*. Delo **Helmuta Smitsa** (Nizozemska, 1974), ki zaokroža to kiparsko trojico, je minimalističen in igriv poseg na zidu, ki ga sestavlja osem žebličkov,

AKSIOMA

Zavod za sodobne umetnosti
Ljubljana

ki so podobni zelo znani, običajno neoprijemljivi podobi: kolescu, ki na YouTubu oznanja nalaganje vsebine, statični, negibni ikoni, v katero lahko le strmiš.

In končno je na vrsti še video **Tymeka Borowskega in Pawla Sysiaka** (Poljska, 1984) z naslovom *How Art Works? A serious movie about problems and solutions* (*Kako deluje umetnost? Resen film o problemih in rešitvah*), domišljen in zanimiv vizualni esej, ki zastavlja pomembna vprašanja o kakovosti sveta umetnosti in o (davno izgubljeni) pristnosti in srčnosti umetnikov.

PROJEKCIJE

Casey Pugh et al.: *Star Wars Uncut* / www.starwarsuncut.com (angleščina)

Star Wars Uncut (*Vojna zvezd, brez montaže*) je nora oboževalsko predelana mešanica izvirnih filmov *Vojne zvezd*. Je domislica Caseyja Pugha, razvijalca, ki se posveča ustvarjanju interaktivnih spletnih doživetij. Leta 2009 je Casey dobil navdih, da bi internet in vedno pripravljene kroge strastnih oboževalcev *Vojne zvezd* uporabil za množicanje klasičnega filma *Star Wars IV: A New Hope*, 1977 (*Vojna zvezd IV: Novo upanje*). Projekt, ki je bil Caseyju zelo pri srcu, se je navsezadnje spremenil v obsežen podvig, poln ljubezni in ustvarjalnosti, pri katerem je sodelovalo skoraj tisoč oboževalcev, ki so ustvarili zabaven, nevsakdanji in očarljivo nostalgичen film.

Matthias Fritsch: *The Story of Technoviking* (*Tehnovikingova zgodba*) / www.subrealic.net
(angleščina)

The Story of Technoviking je filmski projekt nemškega umetnika in filmskega ustvarjalca Matthiasa Fritscha. Medtem ko je eden od njegovih videov postal svetovno znan internetni mem »Tehnoviking«, ki ga pozna na desetine milijonov uporabnikov, se Fritsch popolnoma sam spopada s pravno bitko v Nemčiji. Deset let po javni objavi njegovega videa na spletu se je pojavil protagonist posnetka, proti avtorju vložil tožbo zaradi neurejene pravice do zasebnosti in terjal denarno odškodnino ter odstranitev mema vključno z odzivi uporabnikov. Matthias je posnel film o tem primeru, da bi povedal zgodbo o ozadju mema *Tehnoviking* in omogočil, da spregovorijo oboževalci, odvetniki in strokovnjaki, ki lahko pomagajo drugim dejavnim uporabnikom in umetnikom, da se zaščitijo pred starimi zakoni, ki še niso dohiteli sodobne memske kulture.

PREDAVANJE

Kolektiv Smetnjak: *Sprožili smo mem, ki je v jok spravil ves svet* / www.smetnjak.si

Je bilo kritično teorijo sploh kdaj mogoče prakticirati prek memov? Problem ni le v tem, da si je koncept mema izmislil evolucijski biolog ter da se LOL mačke ne nehajo režati, kar sproža najrazličnejše dvome o informatiki, komunikaciji, izbiri med vseč mi je/ni mi vseč, merljivosti, valorizaciji, problem je tudi v tem, da kritična teorija doživlja lastno krizo, oziroma kot se izrazijo Tiqqun: »Ne potrebujemo še več kritične teorije. Ne potrebujemo še več profesorjev. Zdaj kritika deluje v službi dominacije. Celo kritika dominacije.« Na kratko, se je subverzivnost skrčila na šalo ali je šalo treba jemati zares?

AKSIOMA

Zavod za sodobne umetnosti
Ljubljana

POSEBNI PROJEKTI

Paolo Cirio: *Street Ghosts (Ulični duhovi)* / www.streetghosts.net

Slike ljudi, ki jih najdemo v Googlovem uličnem pogledu, so natisnili v naravni velikosti in jih nalepili na prav tistih mestih, kjer so bile posnete. Izrezane posterje, natisnjene v barvah na tanek papir, so s pšeničnim lepilom pritrdili na zidove javnih zgradb prav tam, kjer se pojavljajo v Googlovem uličnem pogledu. Projekt *Street Ghosts* razkriva problematiko, povezano z estetiko, biopolitiko, zasebnostjo in pravom, ki jo je mogoče raziskovati skozi umetnikove izjave in teoretska razmišljanja. Umetniško delo postane performans, ki postavlja v nov kontekst ne le že obstoječa informacijska gradiva, ampak tudi konflikt. Pošastna človeška telesa so videti kot žrtve informacijske vojne v mestu, kot bežen zapis kolateralne škode v bitki med korporacijami, vladami, civilisti in algoritmi.

Valeria Mancinelli, Roberto Fassone: *The Importance of Being Context (Važno je biti kontekst)* / www.linkcabinet.eu (dostopno na spletu od 2. septembra 2014 naprej)

The Importance of Being Context je spletni projekt, ki namerava razviti nekaj refleksij o uprizoritvenih praksah. Spletišče je arhiv najslavnejših predstav in performansov iz zgodovine sodobne umetnosti. Dela Marine Abramović, Vita Acconcija, Brucea Naumana in drugih umetnikov nadomeščajo videoposnetki z YouTubea, v katerih različni posamezniki nevede izvajajo dejanja, podobna tistim, ki so jih v umetnostnih kontekstih izvedli umetniki.

Link Cabinet je kuratorski projekt Mattea Cremonesija za Link Art Center.

Več avtorjev (uredila Valentina Tanni): *The Great Wall of Memes (Veliki zid memov)* / <http://eternal-september.tumblr.com>

The Great Wall of Memes je raziskovalni projekt v obliki vizualnega arhiva. Začel se je leta 2012 kot zbirka z umetnostjo povezanih internetnih memov (*Contemporary Art People: y u no have irony? / Ljudje sodobne umetnosti: ne poznate ironije?*, dostopno na Facebooku in Pinterestu), v fizičnem prostoru pa se je prvič pojavil naslednje leto v Milanu v obliki ogromnega zidu, prekrita z najdenimi podobami (*Nothing to See Here / Tu ni kaj videti*, Švicarski inštitut, Milano, junij 2013). V Ljubljani bo ta projekt dosegel popolnoma novo raven, tako na spletu (s posebnim blogom na Tumblru) kakor tudi v razstavnem prostoru (z novo, po meri izdelano instalacijo). Projekt v obrisih temelji na delu Abyja Warburga *Mnemosyne Atlas (Mnemozinin atlas)* in posodablja njegove ideje v luči sodobnega (participativnega in nalezljivega) kulturnega konteksta. Njegov namen je vnovič orisati pot nekaterih podob skozi prostor in čas ter pri tem poudariti različne načine uporabe, mešanja in vnovičnega izumljanja teh podob.

KATALOG

Ob razstavi bosta **Link Editions** (založniška veja Link Art Centra, Brescia) in Aksioma skupaj izdali katalog razstave, v katerem bodo predstavljeni vsi sodelujoči umetniki in projekti skupaj s prispevki **Valentine Tanni**, kolektiva **Smetnjak** in **Domenica Quarante**. Katalog, ki ga bo oblikoval **Fabio Paris** in uredil Domenico Quaranta, bo na voljo kot tisk na zahtevo ali brezplačen prenos ob razstavi, ki bo vizualno dokumentirana v knjigi. Več: <http://editions.linkartcenter.eu>

AKSIOMA

Zavod za sodobne umetnosti
Ljubljana

O KUSTOSINJI

Valentina Tanni (1976, Rim, Italija) je kritičarka sodobne umetnosti in kustosinja. Njeno raziskovalno delo se osredotoča na odnos med umetnostjo in novimi mediji, pri čemer posebno pozornost namenja internetni kulturi. Leta 2002 je na univerzi La Sapienza v Rimu z disertacijo o spletni umetnosti (Net Art. 1994–2001) končala magistrski študij umetnostne zgodovine, v naslednjih letih pa je objavila več člankov, recenzij in esejev o novomedijski umetnosti, spletni kulturi in sodobni umetnosti na splošno. Je ustanoviteljica *Random Magazine*, ene od prvih spletnih kolumn, ki so v celoti posvečene spletni umetnosti (iz tega je leta 2011 nastala tudi knjiga *Random*, Link Editions), in soustanoviteljica pomembnih italijanskih umetnostnih revij *Exibart* in *Artribune*. Uredila je tudi spletno izdajo revije *FMR* (*FMR Online*).

Kot kustosinja je pripravila spletni del umetnostne razstave *Media Connection* (Rim in Milano, 2001), razstave *Netizens* (Rim, 2002), *L'loading. Genetically Modified Videogames* (Sirakuze, 2003), *Maps and Legends. When Photography Met the Web* (Rim, 2010), *Datascares* (Rim, 2011), *Hit the Crowd. Photography in the Age of Crowdsourcing* (Rim, 2012), *Nothing to See Here* (Milano, 2013) in številne samostojne razstave. Sodeluje tudi s številnimi festivali digitalne umetnosti, kot gostujoča kustosinja pa je od leta 2010 do leta 2012 sodelovala tudi pri rimskem festivalu *FotoGrafia. International Photography Festival*. Piše članke za italijanske in mednarodne revije ter dela kot učiteljica in predavateljica na univerzah in v zasebnih ustanovah.

www.valentinatanni.com

Produkcija: Aksioma - Zavod za sodobne umetnosti, Ljubljana, 2014 / www.aksioma.org

Koprodukcija: Galerija Škuc, Ljubljana / www.galerija.skuc-drustvo.si

Partner: LINK Center for the Arts of the Information Age, Brescia / www.linkartcenter.eu

Kustosinja: Valentina Tanni

Umetniški vodji: Janez Janša (Zavod Aksioma), Vladimir Vidmar (Galerija Škuc)

Svetovalec: Domenico Quaranta

Producenta: Marcela Okretič, Joško Pajer

Izvršna producentka: Sonja Grdina

Asistent umetniškega vodje Škuca: Boris Beja

Tehnika: Atila Boštjančič, Valter Udovičič

Odnosi z javnostjo: Mojca Zupanič

Dokumentiranje: Adriana Aleksić

AKSIOMA

Zavod za sodobne umetnosti
Ljubljana

Večni september je izveden v okviru projekta **Masters & Servers**, ki ga izvajajo Aksioma (SI), Drugo more (HR), AND (VB), Link Art Center (IT) in d-i-n-a / The Influencers (ŠP).

Izvedba tega projekta je financirana s strani Evropske komisije. Vsebina komunikacije je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.

Ustvarjalna
Evropa
Kultura

Finančna podpora: Ustvarjalna Evropa – podprogram Kultura, Ministrstvo za kulturo RS, Mestna občina Ljubljana, Italijanski inštitut za kulturo v Sloveniji in Francoski inštitut v Sloveniji

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina
Ljubljana

Italijanski
inštitut
za kulturo
v Sloveniji

INSTITUT
FRANÇAIS
SLOVÉNIE

Projekt *Street Ghosts* bo izveden v okviru vse mestnega praznovanja EMONA 2000.

EMONA | M M
L J U B L J A N A | 2 0 0 0

Zahvala: [Ultrasonic audio technologies](http://www.ultrasonic-audio.com)

Kontakti:

Mojca Zupanič, 041 924 515, mojca.zupanic1@gmail.com

Aksioma | Zavod za sodobne umetnosti, Ljubljana

Neubergerjeva 25, 1000 Ljubljana, Slovenija

www.aksioma.org